

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 29.

Vydána dne 31. března 1921.

Obsah: (116.—121.) 116. Zákon o splatnosti přímých daní státních a vybíraných k nim přírážek samosprávných svazků a příspěvků, pak o úrocích z prodlení a úrocích náhradních z těchto dávek, jakož i z poplatků přímo placených. — **117.** Zákon, kterým se vláda zmocňuje k dalšímu slučování a rozlučování obcí, k změně hranic obcí, okresů, žup a zemí, jakož i k potřebným opatřením s tím souvisejícím. — **118.** Zákon o omezení práva stěhovacího. — **119.** Zákon, kterým se mění § 4 zákona ze dne 14. dubna 1920, čís. 331 Sb. z. a n., o zemském správním výboru pro Čechy. — **120.** Zákon, kterým se vydávají předpisy o poskytování vyživovacího příspěvku rodinám osob vykonávajících činnou službu vojenskou. — **121.** Zákon, upravující starší smlouvy o těžbě dříví.

116.

Zákon ze dne 16. března 1921

o splatnosti přímých daní státních a vybíraných k nim přírážek samosprávných svazků a příspěvků, pak o úrocích z prodlení a úrocích náhradních z těchto dávek, jakož i z poplatků přímo placených.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Lhůty splatnosti.

§ 1.

Přímé daně státní i s přírážkami státními, přírážkami svazků samosprávných a s příspěvky vybíranými k přímým daním jsou splatny ve 4 rovných částkách napřed, a to 1. ledna, 1. dubna, 1. července a 1. října každého kalendářního roku.

Z tohoto pravidla jsou vyjimuty:

A. V Čechách, na Moravě a ve Slezsku:

1. Všeobecná daň výdělková podle zákona o daních osobních ze dne 25. října 1896, č. 220 ř. z., až do úhrnné částky roční, všechny přírážky v to počítajíc, 50 Kč, která napříště bude splatna najednou, 1. července každého roku; dále daň výdělková ze živností podomních a kočovných ve smyslu §§ 78 až 82 téhož zákona.

2. Daň důchodová, která se podle § 133 zákona o daních osobních ze dne 25. října 1896, č. 220 ř. z., ve znění zákona ze dne 27. května 1919, č. 292 Sb. z. a n., a ze dne 8. dubna 1920,

č. 250 Sb. z. a n., vybírá srážkou konanou dlužníkem.

3. Daň z příjmu, která se podle § 234 zákona o daních osobních vybírá srážkou konanou zaměstnavatelem.

4. Dávka z tantiem zavedená čl. III. zákona ze dne 23. ledna 1914, č. 13 ř. z.

5. Daň z válečných zisků neb válečná podle cis. nařízení z 16. dubna 1916, č. 103 ř. z., a zákonů z 16. února 1918, č. 66 ř. z., ze 17. dubna 1918, č. 160 ř. z., a z 30. ledna 1920, č. 79 Sb. z. a n.

6. Dávka z majetku a dávka z přírůstku na majetku podle zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 309 Sb. z. a n.

B. Na Slovensku a v Podkarpatské Rusi:

1. Úroková daň z jistín, uložených u peněžních ústavů podle uher. zák. čl. VII. z r. 1883.

2. Výroboková daň I. třídy podle uher. zák. čl. XXIX. z r. 1875 a X. z r. 1883.

3. Výroboková daň IV. třídy státních a právomocnostenských zaměstnanců, úředníků, jakož i zaměstnanců soukromých podniků a spolků se stálými platy podle uher. zák. čl. XXIX. z r. 1875.

4. Daň z válečného zisku podle uher. zák. čl. XXIX. z r. 1916 a IX. z r. 1918.

5. Všecky daně z výměny (odkupu) výslužného a z odbytného podle uher. úpr. 27.951 z r. 1876 a úpr. 49.246 z r. 1906.

6. Taxa vojenská podle uher. zák. čl. XXVII. z r. 1880 a IX. z r. 1883.

7. Daň ze zbraní podle uher. zák. čl. XXIII. z r. 1883.

8. Daň z lovu podle uher. zák. čl. XXIII. z r. 1883.

9. Daň dopravní podle uher. zák. čl. XX. z r. 1875, XIV. z r. 1887 a VI. z r. 1917.

10. Daň z výhry podle uher. zák. čl. XLIX. z r. 1879 a VII. z r. 1897.

11. Dávka z majetku a dávka z přírůstku na majetku podle zákona ze dne 8. dubna 1920, č. 309 Sb. z. a n., ve znění nařízení vlády republiky Československé ze dne 25. června 1920, č. 424 Sb. z. a n.

V těchto odchylných případech platí ohledně splatnosti nadále dosavadní ustanovení.

§ 2.

Počátkem každého roku budiž v každé obci způsobem v místě obvyklým vyhlášeno, ve kterých lhůtách se mají přímé daně platiti, a jaké následky má nedodržení platebních lhůt.

§ 3.

Dokud nejsou daně neb přírážky samosprávných svazků a příspěvky pro běžný rok berní ještě předepsány, jest poplatník povinen platiti je podle posledního předpisu, pokud snad něco jiného neplatí ze zákona tu kterou daň upravujícího. Za tím účelem jsou berní úřady povinny ve vhodné zavedené knížky, pořízené berním úřadem na účet poplatníka, povinnost poplatníku zapisovati.

Případné zvýšení jest nutno ohledně platebních lhůt v době doručení platebního rozkazu již proších vyrovnati do 30 dnů po doručení platebního rozkazu.

Toto ustanovení platí obdobně o předpisech dodatečných.

Vymáhání daní a přírážek, úroky z prodlení z daní a přírážek.

§ 4.

Nezaplatí-li kdo přímých daní státních i s přírážkami státními, přírážkami svazků samosprávných a příspěvky do šesti neděl po dni splatnosti (§§ 1 a 3), bude od něho dlužná částka ihned vymáhána řízením donucovacím; přesahuje-li dlužníková úhrnná roční náležitost všech zmíněných dávek v berní obci dohromady 500 Kč, jest kromě toho povinen platiti ode dne splatnosti až včetně do dne zaplacení dlužné částky desetiprocentní úroky z prodlení.

Není-li stanoven určitý den splatnosti, nýbrž jen lhůta, během které daň má býti zaplacená, nastane vymáhání dlužné daně, jakož i povinnost platiti úroky hned po uplynutí dotyčné lhůty.

Následky podle odstavce 1. nastanou také, a to bez ohledu na výši roční náležitosti, jestliže daň, které se podle platných předpisů vybírají

srážkou z platů dávkou stížených, nebudou osobami povinnými ku provádění srážek odvedeny státní pokladně ve stanovené lhůtě.

Za den platby se pokládá při platbách hotovými den složení u berního neb poštovního úřadu, při dobropisech v odúčtovacím řízení den zúčtování u poštovního úřadu šekového.

Kalendářní měsíc čítá se za 30 a kalendářní rok za 360 dnů.

Ustanovení § 63, bodu 7., odst. 2., zákona ze dne 8. dubna 1920, č. 309 Sb. z. a n., o dávce z majetku a dávce z přírůstku na majetku, ve znění nařízení vlády ze dne 25. června 1920, č. 424 Sb. z. a n., zůstává co do výše úroků z prodlení nedotčeno.

§ 5.

Úroky z prodlení vybrané ve smyslu předcházejícího paragrafu plynou do pokladny státní, ve městech s vlastním statutem, na Slovensku a Podkarpatské Rusi ve městech s regulovaným magistrátem nebo s právem municipálním, pokud v přenesené působnosti obstarávají vybírání přímých daní svými berními úřady, do pokladny městské.

Dosavadní předpisy o vybírání úroků z prodlení ze samosprávných přírážek a příspěvků k přímým daním pozbývají platnosti.

Úroky náhradní z daní a přírážek.

§ 6.

Z částek přímých daní státních a vybíraných k nim přírážek státních, přírážek a příspěvků samosprávných svazků, které byly neprávem přijaty a byly nebo podle platných předpisů mohly v den, kdy poplatník o odpisu byl vyrozuměn, býti vráceny hotově, buďtež poplatníku nahrazeny za předpokladů uvedených v následujících paragrafech 10%ní úroky, jestliže v berním roce, jehož se odpis týče, zásadně (§ 4) podléhal úrokům z prodlení.

§ 7.

Za platbu neprávem přijatou pokládá se platba, jestliže dotyčný předpis byl rozhodnutím správního úřadu, vyneseným o opravném prostředku, nebo výrokem soudním buď úplně zrušen nebo tak snížen, že platba převyšuje zbývající předpis.

Částky, které byly dobrovolně zaplacený nad předpis, do něhož si bylo stěžováno, jsou z výpočtu úroků náhradních vyloučeny.

Ustanovení §u 24, odst. 7., uher. zák. čl. XXIX. z roku 1916 o daní z válečných zisků (§ 32 nař. uher. min. fin., č. 74.400 z r. 1918) a ustanovení §u 55, odst. 6., zákona ze dne 8. dubna 1920, č. 309 Sb. z. a n., o dávce z majetku, ve znění nař. vlády ze dne 25. června 1920, č. 424 Sb. z. a n., nejsou tím dotčena.

Jestliže finanční správa za sporného řízení soudního stížnosti poplatníka vyhověla, platí rovněž ustanovení odstavce 1.

§ 8.

Bylo-li rozhodnutí, týkající se uložení daně, přírážek neb příspěvků zrušeno, přísluší nárok na vrácení zaplacené částky i s úroky náhradními zprvu jen podle nového rozhodnutí, které nastupuje na místo rozhodnutí zrušeného, ovšem s výhradou dalších nároků, které snad později vzniknou následkem opravného řízení proti tomuto novému rozhodnutí.

§ 9.

Náhradní úroky platí se ode dne platby (§ 4, odst. 4.) neprávem přijaté až do dne vyrozumění poplatníka o odpisu.

Vláda se zmocňuje, aby stanovila, že výpočet náhradních úroků lze provést také teprve koncem roku porovnáním upravené náležitosti s platbou.

Nastal-li po uvědomění poplatníka u vrácení daně průtah finanční správou způsobený a okolnostmi neospravedlněný, zaplatí se úroky náhradní až do dne skutečného vrácení.

§ 10.

Opomněl-li finanční úřad úroky náhradní pokukázati a neuplatnil-li poplatník nárok na úroky náhradní do 3 let ode dne doručení rozhodnutí správního úřadu nebo ode dne vyhlášení soudního nálezu, kterým byla náležitost berní snížena, zanikne nárok na náhradní úrok.

§ 11.

Úroky náhradní jdou na vrub státu; v městech, do jejichž pokladny podle § 5 plynou úroky z prodlení, na vrub těchto měst.

Úroky z prodlení a náhradní z poplatků přímo placených.

§ 12.

Výměra úroků z prodlení, které podle nařízení ze dne 6. dubna 1856, č. 50 ř. z., změněného zákonem ze dne 8. března 1876, č. 26 ř. z., a ze dne 23. ledna 1892, č. 26 ř. z., jest dlužník povinen platiti při nedodržení zákonné lhůty k zaplacení přímo placených poplatků a poplatkového ekvivalentu včetně poplatků ze smluv pojišťovacích, smluv o doživotní důchod a zaopatřovacích smluv (§ 6, odst. 3., cis. nařízení ze dne 15. září 1915, č. 280 ř. z.), dále daně z jízdních listků, daně za přepravu zavazadel a zboží (§ 6, odst. 1., zákona ze dne 19. července 1902, č. 153 ř. z., a § 6, odst. 1., a § 11 cis. nařízení ze dne 10. ledna 1917, č. 14 ř. z.) stanoví se deseti procenty.

§ 13.

Míra úroků z prodlení, kterými jsou strany povinny podle ustanovení platných na Slovensku a Podkarpatské Rusi (zvláště podle §u 22 uher. zák. čl. XXXIV. z r. 1881, nařízení bývalého uher. ministerstva financí, č. 14.332 z r. 1883, §§ů 1 a 2 uher. zák. čl. XXXVI. z r. 1895, §u 21 nařízení bývalého uher. min. financí ze dne 16. března 1917, č. 28.100, §u 99 uher. zák. čl. XI. z r. 1918) stanoví se deseti procenty.

§ 14.

Vrací-li se na rekurs zaplacený poplatek, nahradí se poplatníku desetiprocentní úrok. Ustanovení §§ů 7 až 10 platí obdobně i co do úroků náhradních z poplatků.

§ 15.

Ustanovení §§ 12 až 14 platí i pro všeobecnou daň z převodu statků a pracovních výkonů a pro daň přepychovou podle zákona z 11. prosince 1919, č. 658 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 29. ledna 1920, č. 70 Sb. z. a n.

Ustanovení závěrečná.

§ 16.

Vláda se zmocňuje, aby pokud toho vyžadují poměry peněžního trhu, resp. stav nedoplatek, výši úroků, stanovených v §u 4, odst. 1., §u 6 a §§ech 12 až 14, přiměřeně změnila, nepřekročující sazbu určenou tímto zákonem.

§ 17.

Všecky dosavadní zákony a předpisy, jež jsou s těmito ustanoveními v odporu, pozbývají platnosti, pokud nejsou výslovně zachovány (§§ 1 a 3).

§ 18.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1921 s výhradou, že pokud jiné než v § 5 uvedené obce vybírají i po 1. lednu 1921 přírážky za léta 1920 a předcházející svými orgány, příslušející úroky z prodlení z těchto přírážek obcím, které též platí případné úroky náhradní z plateb na obecní přírážky za léta 1920 a předešlá.

Provedením zákona pověřuje se ministr financí, který se zároveň zmocňuje, aby, zejména pro přechodnou dobu, povolil odchylky od tohoto zákona.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Hanačík v. r.